

[Maigaard.]

Den anden ting, ministeren taler om, er sammenhængen, eller det hr. Guldberg kalder blufærdigheden, i regeringens politik: i 1969 gennemførtes et forslag om by- og landzoner. Socialdemokratiet foreslog dengang, at by- og landzonelovgivningen skulle suppleres med en ekspropriationsbestemmelse; så var der sammenhæng. Vi fik by- og landzonelovgivningen. Vi fik ikke ekspropriationsbestemmelserne. Nu kommer vi med den sammenhæng, og så mangler der søreme sammenhæng igen. Jeg kan ikke se logikken i det.

Til hr. Guldberg er der vel kun det at sige, at hvis tingene lægges så principielt op, som hr. Guldberg gør, og ministeren kobler ekspropriationsbestemmelsen sammen med den langsigtede boligpolitik, hvilket jeg mener han gør ret i, så må vi vel efterhånden sige, at venstre ikke vil være med til en langsigtet boligpolitik.

Jeg er enig med hr. Auken i det ønskelige i, at der bliver skabt et planudvalg.

Jeg har kun et par bemærkninger til hr. Bendix. Hr. Bendix er bange for, at en bestemmelse som den, vi har foreslået, skal blive anvendt i stort som småt. Ja men sig mig lige: hvad anser hr. Bendix egentlig landets kommunalbestyrelser for? Tror hr. Bendix, at man ude omkring i kommunerne vil sætte hele apparatet i gang for at ekspropriere en kolonihave, en lille parcelhusgrund, eller hvad det nu kan være? Det er en opfattelse af kommunalbestyrelsernes holdning og det kommunale arbejde, som ikke normalt deles af konservative. Jeg mener, at de konservative, som har en vis kommunalerfaring, ikke ville komme med en så dristig bemærkning som den, hr. Bendix lagde frem.

Den anden ting, jeg vil bemærke er — det vil jeg godt sige netop til hr. Bendix — at jeg giver ikke karakterer. Det gør folk selv, når de har med mig at gøre, og således også hr. Bendix, som vil forsvare at støtte en lovgivning, som har en ekspropriationsbestemmelse til fritidsformål, men vender sig mod en, som arbejder med ekspropriationsbestemmelser til boligformål. Det er en karakteristisk prioritering.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg var glad for hr. Guldbergs neddæmpning af ta-

len om magtfordrejning. Jeg vil ikke på nogen måde påstå, at der er ikke nogen, der begår noget forkert her, lige så lidt som jeg vil påstå, at der ikke er nogen i dette land, der stjæler, selv om vi ved, at det er forbudt og også tager afstand fra det.

Jeg vil godt sige om de antydninger, der var om en flyveplads ved Karlebo kommune, at det, jeg kan fornemme ligger i denne sag, er vel, at egnsplanskitsen har antydnet noget med private lufthavne i dette område. Det er vel noget, der på et senere tidspunkt skal tages stilling til; det er ikke sket på nuværende tidspunkt. Jeg vil minde om, at det kunne også være, der var nogle, der blev overrasket, dengang Tune lufthavn lige pludselig dukkede op dernede. Men jeg ved ikke, om hr. Guldberg havde nogen indflydelse på det dengang. Den blev etableret i hr. Guldbergs ministertid, men det var måske afgjort før den tid.

Vi skal naturligvis passe på, at der ikke sker planlægning hen over hovedet på os i de forskellige tilfælde.

Må jeg sige til hr. Auken, at jeg synes, disse sager om planlægning er så store, at også jeg mener, at der bør skabes et fast udvalg i folketinget til at tage sig af disse ting. Vi var inde på det, da vi behandlede venstres forslag om by- og landzoneloven og planlægningslovgivningen for kort tid siden, hvor hr. Holger Hansen stillede mig det samme spørgsmål, og hvor jeg også svarede, at det var jeg helt indstillet på. Men jeg pegede på, at det er folketingets præsidium eller folketingets udvalg for forretningsordenen, der i samarbejde med folketingsgrupperne bestemmer, hvilke faste udvalg der skal oprettes. Det ligger helt uden for ministerens beføjelser, men jeg vil godt støtte tanken.

Må jeg sige til hr. Bendix, at i spørgsmålet om vort forhold til ekspropriation til boligformål vil jeg naturligvis vedstå det, jeg har sagt her fra talerstolen, men i principerne vil jeg henvise til, hvad statsministeren sagde i åbningstalen om særlige tilfælde. Særlige tilfælde kan altså være forskellige situationer. Men jeg vil understrege, at vi ikke ønsker ekspropriation for ekspropriationens skyld, men kun hvor der er et formål med det, som vi mener er rigtigt i forhold til den udvikling, som vi vel alle er enige om skal planlægges.